

Nr 1

Av herr **Geijer, Lennart, m. fl.**, *angående statschefens ställning.*

(Lika lydande med motion nr 2 i Andra kammaren)

Stockholm den 10 januari 1966

Lennart Geijer

Nils Hjorth

Arne Pettersson

Paul Jansson

Gunnar Rönnerberg

Åke Larsson

Herbert Larsson

Nr 2

Av herr **Palm och herr Pettersson, Arne**, *om viss utredning angående dagspressen.*

(Lika lydande med motion nr 1 i Andra kammaren)

En av demokratiens mest grundläggande principer är garantien för största möjliga yttrandefrihet. Denna princip gör demokratien klart överlägsen alla andra regimer. En fri åsiktsbildning — och möjligheten att föra ut åsikterna till andra medborgare — har garanterats i den svenska tryckfrihetslagstiftningen. Varje anslag mot denna fundamentala rättighet har tillbakavisats av den svenska riksdagen.

Indragningsmakten, som under förra hälften av 1800-talet riktade sig mot misshagliga tidningsorgan, skapade en reaktion som kommit att bära upp vår grundlagsfästa tryckfrihetsförordning.

Även på samlingsregeringens tid under det andra världskriget gjordes ingripanden mot vissa pressorgan, vilket motiverades av utrikespolitiska hänsyn. Detta utlöste en mycket stark reaktion hos mycket stora medborgargrupper. Resultatet blev att 1944 års tryckfrihetssakkunniga tillsattes, och vi fick därigenom 1949 års tryckfrihetslagstiftning. Pressen, som fått hedersnamnet "Tredje statsmakten", fick en allt friare ställning.

Grundläggande för vår moderna tryckfrihetslagstiftning är emellertid